

Bern. Willems, Verhuisbedrijf.

Sinds de oprichting in 1850, (ruim 170 jaar geleden) is Bern. Willems Verhuizingen een internationaal verhuisbedrijf.

De overgrootvader van de huidige eigenaar begon zijn bedrijf in de Plakstraat. De opdrachten kwamen van boeren uit de omgeving die vervoer nodig hadden om b.v. hun oogst naar de veiling te brengen en vervolgens naar het station voor verder transport. Dat ging met kar en paard.

Er werd o.a. gerst en mout vervoerd voor de mouterij van Arnolds. Gerst werd in de haven gehaald, naar de mouterij gebracht. Daar werd van de gerst mout gemaakt en die werd vervolgens naar brouwerijen De Leeuw in Valkenburg en De Brandsbrouwerijen in Wylre gebracht. Voordat ze de terugweg aanvaardden dronken ze nog een biertje. Dat kon toen nog want het bier was slechts 2%.

Op 11 augustus 1886 werd Johan Bernard geboren in de Plakstraat en hij trouwde in 1908 met Maria Christina (Stiena) Bronneberg. Zijn beroep is voerman.

Zij kregen 3 kinderen, Lies, Frits en Nand. De twee broers namen samen het bedrijf over. Tijdens de oorlog werkte Nand in een kledingzaak maar stapte over naar het vervoersbedrijf om Arbeitzeinsatz te voorkomen.

De twee broers hebben samen het bedrijf geleid tot 1979. In 1968 verhuisde het bedrijf naar de loods van Muylis in de Baandert en in 1975 naar de Industriestraat. Nand Willems overleed in 1977. Het vennootschap met zijn broer bleef bestaan want de zoon van Nand, Ben, nam zijn plaats in. Zijn oom Frits werd uitgekocht maar bleef er wel werken.

Ben Willems herinnert zich nog dat het bedrijf in de Plakstraat lag, naast de synagoge. Vader moest op sabbat er altijd het licht uitdoen.

Paard en wagen waren intussen vervangen door een vrachtauto. Het bedrag dat men voor een vrachtauto moest neertellen was gelijk aan de prijs van 5 huizen. De auto moest dan ook weer of geen weer gepoetst worden met bezem en waterstraal. Wasstraten waren er nog niet.

Gevraagd naar de herinneringen aan bijzondere verhuizingen vertelt Ben hoe ze op verzoek van een bruidegom met veel geld ooit een hele kerk met inhoud vanuit Hoensbroek naar Japan verhuisde omdat het stel graag in deze kerk wilde trouwen. Uiteraard ging de hele kerk, gedemonteerd, in containers richting Japan. Zo gingen ook molens uit Holland naar China.

Heel bijzonder was wat men binnen het verhuisbedrijf "De vlucht naar Egypte" noemde. Dan werd hij gebeld met de vraag; "Meneer kunt u morgenvroeg om 7 uur komen, maar niet om kwart voor 7 want dan is mijn man nog thuis." Zijn vader zei dan: "we hebben morgen weer een vlucht naar Egypte." Als de echtgenoot dan thuiskwam was het hele huis leeg. Dat gebeurt tegenwoordig niet meer. Ook had hij wel huilende vrouwen aan de lijn met het verhaal dat ze het huis uit moesten en dan ging Willems maar weer ook al wist hij dat deze klussen niet winstgevend waren want meestal had de vrouw in kwestie geen geld om de verhuizing te betalen.

Het verhuizen is ook veranderd. Vroeger was alles handwerk en werd er gebruik gemaakt van takels. De meubels waren degelijker en ook zwaarder. Nu heb je liften en vaak zijn de meubels ook niet van die ouderwetse kwaliteit. Mensen huren ook vaak zelf een busje en doen verhuizen zelf hun spullen.

In het verleden verhuurde ook Willems wel busjes maar die kwamen vaak met “nokschade” terug omdat de huurder de hoogte van een tunnel verkeerd had ingeschat.

In de loop der jaren is het bedrijf uitgegroeid tot een dynamisch (inter)nationaal verhuisbedrijf.

Op dit moment wordt Bern. Willems Verhuizingen beheerd door de zesde en in de uitvoering zit reeds de zevende generatie van de familie Willems.

Met dank aan Ben Willems voor het interview dat gehouden en uitgewerkt werd Mia Könings